ב ס ״ ד

בהיכלו

מיסודו של
מרן מוהרא״ש זי״ע

בנשיאות מו״ר
הרה״צ ר׳
יצחק שמואל
אהרן לעזער
שליט״א

גליון מס
146

פרשת **מקץ** - **חנוכה** תשפ״ה

זְרֹק אֶת הַבְּגָדִים הַמְּלֻכְלָכִים!

יֵשׁ שִׂיחָה נִפְלָא שֶׁל רַבֵּנוּ זַ״ל שֶׁצְּרִיכָה לְלַוּוֹת אוֹתָנוּ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, לְכָל מַצָּב שֶׁרַק נַגִּיעַ אֵלָיו:

״אִם אַתָּה מַאֲמִין שֶׁיְּכוֹלִין לְקַלְקֵל, תַּאֲמִין שֶׁיְּכוֹלִין לְתַקֵּן״ (לִקּוּטֵי מוֹהֲר״ן חֵלֶק ב׳ סִימָן קי״ב).

אִם רַק תִּתְבּוֹנֵן תִּרְאֶה שֶׁכָּל זֶה שֶׁאַתָּה שָׁבוּר וּמְיֹאָשׁ מִמַּצָּב מְסֻיָּם, זֶה נוֹבֵעַ מֵהָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה שֶׁיֵּשׁ בְּךָ!, גּוֹי, שֶׁהוּא בּוּל עֵץ, כָּל הַדְּרָכִים נִרְאִים לוֹ כְּמִישׁוֹר - לֹא יִהְיֶה לוֹ שׁוּם מַצְפּוּן עַל מַעֲשָׂיו, וּמַדּוּעַ אַתָּה, אַחֲרֵי שֶׁעָבַרְתָּ מַשֶּׁהוּ לֹא כָּל כָּךְ נָעִים, נִכְשַׁלְתָּ בְּמַשֶּׁהוּ וְכוּ׳, מַדּוּעַ הִנְךָ שָׁבוּר מִזֶּה?

כִּי בְּתוֹךְ הַנְּשָׁמָה שֶׁלְּךָ מְאִירָה הָאֱמוּנָה וּדְבֵקוּת בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאַתָּה מַרְגִּישׁ הֵיטֵב אֵיךְ שֶׁזֶּה נֶחְלָשׁ, אַתָּה לֹא יוֹדֵעַ בְּדִיּוּק אֶת כָּל הַחֶשְׁבּוֹנוֹת כַּמָּה, אֲבָל הַרְגָּשָׁה שֶׁל יֵאוּשׁ וְדִכָּאוֹן נוֹבַעַת מִזֶּה.

בָּא רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ, וּמוֹצִיא יָקָר מִזּוֹלֵל...

מַדּוּעַ צָרִיךְ ״אֱמוּנָה״ לִרְאוֹת מַשֶּׁהוּ מְקֻלְקָל? אִם לָקַחְתָּ פַּטִּישׁ וְשָׁבַרְתָּ בִּנְיָן, אַתָּה צָרִיךְ ״אֱמוּנָה״ לִרְאוֹת אֶת הַנֶּזֶק? הִנֵּה הוּא לִפְנֵי הָעֵינַיִם!, אַךְ בְּרוּחָנִיּוּת, הָאָדָם נִרְאֶה כָּרָגִיל מְהַלֵּךְ עַל שְׁתֵּי רַגְלָיו, מְתַפְקֵד לְגַמְרֵי, אֲבָל הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה וְהַטְּהוֹרָה שֶׁשּׁוֹכֶנֶת בּוֹ גּוֹרֶמֶת לוֹ לְהַרְגִּישׁ אֶת הַהֶרֶס.

וְרַבֵּנוּ יוֹדֵעַ אֵיךְ לַהֲפֹךְ זֹאת מֵהַקָּצֶה אֶל הַקָּצֶה - **אִם יֵשׁ לְךָ הָאֱמוּנָה הַזּוֹ, קַח אֶת אוֹתָהּ הָאֱמוּנָה וְתַאֲמִין עַכְשָׁו שֶׁאַתָּה יָכוֹל לְתַקֵּן!**

יֵשׁ לְךָ כּוֹחוֹת

בְּמַצָּבִים הֲכִי קָשִׁים, כְּשֶׁיֵּשׁ לְךָ כָּל מִינֵי רְאָיוֹת חֲזָקוֹת שֶׁלֹּא צְרִיכִים אוֹתְךָ וְלֹא מַעֲרִיכִים אוֹתְךָ וְ״מָה אֲנִי כְּבָר עָוֶה״ וְכוּ׳, **הַבֵּט וְחַפֵּשׂ בִּפְנִים, בְּתוֹךְ הַנְּשָׁמָה הַקְּדוֹשָׁה שֶׁלְּךָ**, דַּע לְךָ שֶׁיֵּשׁ לְךָ אֶת הַכּוֹחוֹת הֲכִי גְּדוֹלִים, בִּלְתִּי רְגִילִים!

אֲנוּ מְמֻשָּׁכִים עַל עַצְמֵנוּ קְדֻשָּׁה גְּדוֹלָה מְאֹד בְּתוֹךְ הַחֹשֶׁךְ

אֶת הַסּוֹד הַזֶּה אֲנַחְנוּ אוֹמְרִים כָּל בֹּקֶר: ״אֱלֹקַי נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בִּי טְהוֹרָה הִיא״, יָכוֹל לִהְיוֹת שֶׁאֲנִי בָּא מִמָּקוֹם נָמוּךְ וְרָחוֹק מְאֹד, לֹא נוֹלַדְתִּי לְמִשְׁפָּחָה כָּל כָּךְ חֲזָקָה, עָבַר עָלַי מַה שֶּׁעָבַר לִפְנֵי כֵּן, **אֲבָל הַנְּשָׁמָה אַף פַּעַם לֹא נִפְגֶּמֶת, הִיא תָּמִיד מְחֻבֶּרֶת אֶל רוּם גָּבְהֵי מְרוֹמִים.**

כָּל הַדְּבָרִים שֶׁרַק עוֹבְרִים עָלֶיהָ בְּמֶשֶׁךְ הַחַיִּים, אֵינָם אֶלָּא לְבוּשִׁים, בְּגָדִים לֹא כָּל כָּךְ נְקִיִּים שֶׁעוֹטְפִים אוֹתָהּ מִבַּחוּץ, אִם אַתָּה רוֹצֶה כֹּחַ לְהִפָּטֵר מֵהֶם - הִתְבּוֹנֵן נָא וְתָבִין אֶת כֹּחַ הַנְּשָׁמָה הַיְקָרָה שֶׁלְּךָ שֶׁיֵּשׁ מִתַּחְתֶּיהָ!

מַלְבּוּשִׁים חֲדָשִׁים

בַּהַפְטָרָה שֶׁל שַׁבַּת חֲנֻכָּה, נְבוּאַת הַמְּנוֹרָה שֶׁל זְכַרְיָה הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל, בָּא אֵלָיו הַמַּלְאָךְ וְאוֹמֵר (זְכַרְיָה ג, ד): ״הָסִירוּ הַבְּגָדִים הַצֹּאִים מֵעָלָיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו רְאֵה הֶעֱבַרְתִּי מֵעָלֶיךָ עֲוֹנֶךָ וְהַלְבֵּשׁ אֹתְךָ מַחֲלָצוֹת״ מַלְבּוּשִׁים חֲדָשִׁים!

בִּימֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוֹשִׁים, כְּשֶׁאֲנַחְנוּ זוֹכִים לְהַדְלִיק אֶת הַמְּנוֹרָה, אָנוּ מַמְשִׁיכִים עַל עַצְמֵנוּ קְדֻשָּׁה גְּדוֹלָה מְאֹד בְּתוֹךְ הַחֹשֶׁךְ, בַּמָּקוֹם הַנָּמוּךְ שֶׁלָּנוּ, מַמְשִׁיכִים הָאָרָה גְּדוֹלָה וְזוֹכִים לְמַלְבּוּשִׁים חֲדָשִׁים לְגַמְרֵי.

רוֹצֶה לְהִתְקָרֵב אֶל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא? הַתְחֵל לְהוֹדוֹת עַל הַנְּקֻדָּה הַקְּדוֹשָׁה שֶׁל הָאֱמוּנָה שֶׁעַדַיִן בּוֹעֶרֶת בְּךָ כַּנַ״ל, ״רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, תּוֹדָה שֶׁיֵּשׁ לִי אֱמוּנָה, תּוֹדָה שֶׁאֲנִי מַרְגִּישׁ כַּמָּה אֲנִי רָחוֹק מִמְּךָ, שֶׁאֲנִי מַרְגִּישׁ לֹא כָּל כָּךְ קָדוֹשׁ״, זוֹ תִּהְיֶה הַיְשׁוּעָה שֶׁלְּךָ! רַבֵּנוּ גִּלָּה לָנוּ (לִקּוּטֵי מוֹהֲר״ן חֵלֶק ב׳ סִימָן ב׳) שֶׁיְּמֵי חֲנֻכָּה הֵם יְמֵי הוֹדָאָה, וְאוֹמֵר שָׁם: **״וִימֵי הוֹדָאָה זֶה בְּחִינַת שַׁעֲשׁוּעַ עוֹלָם הַבָּא כִּי זֶה עִקַּר שַׁעֲשׁוּעַ עוֹלָם הַבָּא לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לִשְׁמוֹ הַגָּדוֹל יִתְבָּרַךְ וּלְהַכִּיר אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁעַל יְדֵי זֶה סְמוּכִים וּקְרוֹבִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ״.**

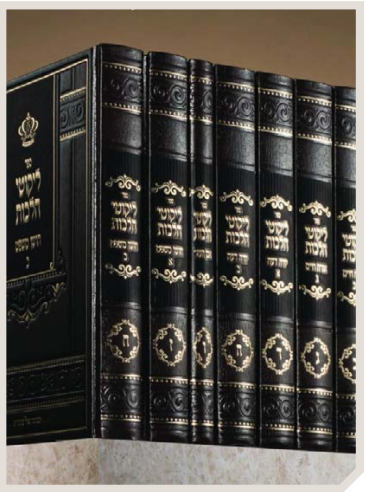
(מִתּוֹךְ הַשִּׁעוּר הַשָּׁבוּעִי יוֹם ד׳ פָּרָשַׁת וַיֵּשֶׁב תשפ״ג)

נַחֲלַת זֶה נִקְרָא טוֹב?!

אַ נְ שֵׁ י
שְׁלוֹמֵנוּ מְסֻפָּרִים שֶׁאֲצֶל
מוֹהֲרַנ״תְ זַ״ל הִרְגִּישׁוּ
בַּחֲנֻכָּה הָאָרָה נוֹרָאָה
וְנִפְלָאָה מְאֹד, וְהָיוּ דְּבוּרָיו
אֵשׁ לֶהָבָה, וְדִבֵּר הַרְבֵּה
בְּהִתְחַזְּקוּת, לְהִתְחַזֵּק
בְּחֹשֶׁךְ הַגָּלוּת וּלְהַרְגִּיל אֶת
עַצְמוֹ לְתֵת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה
לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְאָמַר,
שֶׁאִם הָאָדָם נוֹתֵן תּוֹדָה
וְהוֹדָאָה לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
עַל כָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר עָלָיו, אָז
אוֹמְרִים מִלְמַעְלָה: **זֶה נִקְרָא טוֹב? אֲנַחְנוּ נִרְאֶה לְךָ בֶּאֱמֶת מַה זֶּה טוֹב, וּמַמְשִׁיכִים עָלָיו חֲסָדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים,** וּלְהֵפֶךְ כְּשֶׁאָדָם מִתְאַנֵּחַ וְקוֹבֵל עַל כָּל הַצָּרוֹת וְהָרָעוֹת שֶׁעוֹבְרוֹת עָלָיו, אָז אוֹמְרִים מִלְמַעְלָה, זֶה נִקְרָא רַע? אֲנַחְנוּ נִרְאֶה לְךָ בֶּאֱמֶת מַה זֶּה רַע, וּמַמְשִׁיכִים עָלָיו גְּבוּרוֹת וְדִינִים גְּמוּרִים רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וְעַל כֵּן צְרִיכִים לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְתֵת תָּמִיד תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא.

דִּבּוּר אֶמֶת

עִקַּר הַשַּׁעַר וְהַפֶּתַח לְהִכָּנֵס אֵלָיו יִתְבָּרַךְ - הוּא עַל יְדֵי הַדִּבּוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ (לִקּוּטֵי מוֹהֲר״ן חֵלֶק ב׳ סִימָן פד)

מכתב לשבת

ממכתבי מו"ר הרה"צ שליט"א
מהשנים הקודמות

הַכֹּל נֵס אֶחָד גָּדוֹל

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שִׁשִּׁי עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרַ מִקֵּץ, שַׁבַּת חֲנֻכָּה כ"ט כִּסְלֵו תשע"ט

הַחַיִּים וְהַשָּׁלוֹם וְכָל טוּב סֶלָה לִקְרַאת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הַגָּרִים בִּיבְנְאֵל עִיר בִּרְסֶלֶב, וְדִי בְּכָל אֲתַר וַאֲתַר!

הַשָּׁבוּעַ קוֹרְאִין פָּרָשַׁת מִקֵּץ וְהִיא גַּם שַׁבַּת חֲנֻכָּה, שַׁבָּת שֶׁבָּהּ מֵאִיר אוֹר כָּפוּל וּמְכֻפָּל, נֵרוֹת שַׁבָּת בְּיַחַד עִם נֵרוֹת חֲנֻכָּה, וְהַכֹּל מֵעֵין אוֹר הַגָּנוּז לַצַּדִּיקִים, וְהוּא אוֹר הַגָּנוּז לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, כִּי "וְעַמֵּךְ כֻּלָּם צַדִּיקִים" כְּתִיב, וְעִקַּר אוֹר הַגָּנוּז הוּא לָדַעַת בְּתָמִימוּת וּבְפָשִׁיטוּת גְּמוּרָה שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נִמְצָא עִמָּנוּ אִתָּנוּ וְאֶצְלֵנוּ בְּכָל עֵת וּבְכָל רֶגַע, וְאֵין עָלֵינוּ אֶלָּא לְפַתֵּחַ אֶת הַפֶּה שֶׁלָּנוּ וּלְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל כָּל הַחֲסָדִים וְהָרַחֲמִים שֶׁעוֹשֶׂה עִמּוֹ תָּמִיד.

וְזֶהוּ עִקַּר הָאוֹר שֶׁל יְמֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוֹשִׁים, לְהַכִּיר אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּכָל פְּרָט וּפְרָט, וּלְהוֹדוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ עַל כָּל פְּרָט וּפְרָט, וּמוֹהֲרָא"שׁ זַ"ל פַּעַם אָמַר בַּשִּׁעוּר לִפְנֵי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁכָּל הַמַּאוֹת וַאֲלָפִים תֵּרוּצִים שֶׁיֵּשׁ עַל קְשִׁיַּת הַבַּיִת יוֹסֵף הַמְפָרְסָם **"לָמָּה יֵּשׁ שְׁמוֹנָה יְמֵי חֲנֻכָּה וְלֹא שִׁבְעָה, הֲלֹא לְיוֹם אֶחָד הָיָה מַסְפִּיק שֶׁמֶן?** כָּל הַתֵּרוּצִים חוֹזְרִים וְהוֹלְכִים אֶל נַחַל אֶחָד, וְהוּא זֶה, שֶׁמֵּחֲנֻכָּה יוֹצֵא הָאֱמוּנָה וְהַדַּעַת שֶׁגַּם מְצִיאוּת הַפַּךְ וְגַם **מַה שֶּׁשֶּׁמֶן דּוֹלֵק לְיוֹם אֶחָד, הַכֹּל נֵס אֶחָד גָּדוֹל מֵאֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ**, כִּי בֶּאֱמֶת אֵין שׁוּם טֶבַע כְּלָל, רַק כְּשֶׁאָדָם נִמְצָא בְּקַטְנוּת הַמֹּחִין, נִדְמֶה לוֹ שֶׁיֵּשׁ טֶבַע, וְעוֹלָם כְּמִנְהָגוֹ נוֹהֵג, אֲבָל תֵּכֶף וּמִיָּד שֶׁמַּתְחִיל לְהַכִּיר אֱמִתַּת מְצִיאוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁזֶּהוּ הָאוֹר שֶׁל יְמֵי חֲנֻכָּה, אָז רוֹאֶה בָּרוּר שֶׁאֵין שׁוּם טֶבַע כְּלָל, וְאֵין שׁוּם טֶבַע לְמִצֹּא פֶּה אֶחָד תָּחוּם בְּחוֹתָמוֹ שֶׁל כֹּהֵן גָּדוֹל, וְאֵין זֶה שׁוּם טֶבַע שֶׁשֶּׁמֶן דּוֹלֵק לְיוֹם אֶחָד, רַק הַכֹּל נֵס אֶחָד גָּדוֹל, מֵאֵת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, שֶׁהוּא בָּרָא אֶת הָעוֹלָם וְהוּא מַנְהִיג כָּל פְּרָט וּפְרָט בְּהַשְׁגָּחָתוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִית.

וְלָכֵן בְּוַדַּאי עוֹשִׂים חֲנֻכָּה שְׁמוֹנָה יָמִים, לְהַרְאוֹת שֶׁבָּיָמִים אֵלּוּ יָצָאנוּ מִדֶּרֶךְ הַטֶּבַע לְגַמְרֵי, וְהִכַּרְנוּ שֶׁכָּל דָּבָר הוּא נֵס גָּדוֹל מֵאֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יַעַזֹר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁנִּזְכֶּה לִקְנוֹת אֱמוּנָה וְדַעַת זֹאת בְּנַפְשֵׁנוּ, וְנִזְכֶּה לִהְיוֹת קְשׁוּרִים וּדְבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ תָּמִיד, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

שַׁבָּת שָׁלוֹם וּמְבֹרָךְ וַחֲנֻכָּה מְאִיר וְשָׂמֵחַ!

יצחק שמואל טרכין ליעניב

שו"ת ברסלב

מאת מוהרא"ש זי"ע

מַדּוּעַ לֹא מְדַבְּרִים יוֹתֵר מֵהִתְעוֹרְרוּת?

שָׁלוֹם לָרַב.

אֲנִי קוֹרֵא בְּסִפְרֵי בְּרֶסְלֶב, וַאֲנִי רוֹאֶה שֶׁעִקַּר הַדִּבּוּרִים וְהָעֲצוֹת מְדַבְּרִים מֵחִזּוּק. מַדּוּעַ לֹא מְדַבְּרִים יוֹתֵר עַל הִתְעוֹרְרוּת?

תשובה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסִדְרַ וַיֵּשֶׁב י"ח כִּסְלֵו הַתשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נ"י

לְנָכוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מוֹהֲרַנַ"תְ זַ"ל אָמַר: "הִתְעוֹרְרוּת שֶׁבָּאָה דֶּרֶךְ הִתְחַזְּקוּת הַרְבֵּה יוֹתֵר קַל לְהִתְקַבֵּל מֵהִתְעוֹרְרוּת שֶׁבָּאָה דֶּרֶךְ הִתְעוֹרְרוּת", כִּי בֶּאֱמֶת עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מַשְׁבְּרִים וְגַלִּים וְכוּ' וְכוּ', כְּמוֹ שֶׁכָּל אֶחָד יוֹדֵעַ בְּעַצְמוֹ, וְלָכֵן כָּל הָעִנְיָן שֶׁל רַבֵּנוּ זַ"ל הוּא רַק הִתְחַזְּקוּת - לְחַזֵּק אֶת הָאָדָם שֶׁיַּחְזִיק מַעֲמָד וְלֹא יִשָּׁבֵר מִשּׁוּם דָּבָר וְלֹא יִתְיָאֵשׁ בְּשׁוּם פָּנִים וָאֹפָן, וּמִתּוֹךְ הַהִתְחַזְּקוּת הַזּוֹ הוּא מְקַבֵּל הִתְעוֹרְרוּת נוֹרָאָה וְנִפְלָאָה מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁרוֹאִים בְּחוּשׁ שֶׁמִּי שֶׁזּוֹכֶה לְהִתְקָרֵב אֶל רַבֵּנוּ זַ"ל תֵּכֶף וּמִיָּד נִכְנָסֶת בּוֹ הִתְעוֹרְרוּת כָּל כָּךְ חֲזָקָה וְלִבּוֹ נִמְשָׁךְ אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ בִּתְשׁוּקָה עֲצוּמָה שֶׁאִי אֶפְשָׁר לְתָאֵר וּלְשַׁעֵר כְּלָל, וְהוּא מַתְחִיל לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּהִתְלַהֲבוּת גְּדוֹלָה מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁאַף פַּעַם בְּחַיָּיו לֹא יָדַע מִדָּבָר כָּזֶה שֶׁיְּכוֹלִים לְדַבֵּר עִם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְכֵן

נִכְנֶסֶת בּוֹ תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לִלְמֹד אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה שֶׁעוּרִים כְּסִדְרָן בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגְמָרָא וּבְמִדְרָשׁ וְכוּ' וְכוּ'.

וְיכוֹלִים לְהַסְבִּיר אֶת זֶה גַּם בְּצוּרָה אַחֶרֶת, כִּי הִנֵּה רַבֵּנוּ זַ"ל אָמַר (לִקּוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֵלֶק ב' סִימָן ע"ב) סִימָן שֶׁאָדָם מְקֹרָב אֶל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת אִם נוֹפֶלֶת עָלָיו שְׁפִלוּת, וְזוֹ הַגְּדֻלָּה שֶׁמְּקַבְּלִים מֵהַצַּדִּיק - שֶׁנּוֹפֶלֶת עָלָיו שְׁפִלוּת גְּדוֹלָה, וּמַתְחִיל לִרְאוֹת הֵיטֵב הֵיטֵב אֶת עַצְמוֹ בְּאֵיזֶה מָצָב הוּא נִמְצָא וְכוּ', כִּי קֹדֶם שֶׁהִתְקָרֵב אֶל הַצַּדִּיק נִדְמֶה לוֹ שֶׁהוּא מַשֶּׁהוּ מְיֻחָד וְכוּ' וְכוּ', וְתֶכֶף וּמִיָּד כְּשֶׁמִּתְקָרְבִים אֶל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת שֶׁהוּא רַבֵּנוּ זַ"ל, אָז נוֹפֶלֶת עָלָיו שְׁפִלוּת גְּדוֹלָה מְאֹד, וּכְמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ זַ"ל (לִקּוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֵלֶק ב' סִימָן ס"ז) שֶׁהַצַּדִּיק הָאֱמֶת פּוֹתֵחַ אֶת הָעֵינַיִם לְהִסְתַּכֵּל אֶל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְהָעִקָּר לְהִסְתַּכֵּל עַל עַצְמוֹ אֵיךְ שֶׁהוּא אוֹחֵז בְּהַד' יְסוֹדוֹת שֶׁלּוֹ אֵשׁ, רוּחַ, מַיִם וְעָפָר, שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ זַ"ל (לִקּוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֵלֶק א' סִימָן ד') שֶׁמִּשָּׁם בָּאוֹת כָּל הַתַּאֲווֹת רָעוֹת, כַּעַס וּדְבָרִים בְּטֵלִים וְתַאֲוַת רָעוֹת וַעֲצָבוּת וּמְרִירוּת וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן לֹא בְּחִנָּם שֶׁתֶּכֶף שֶׁמִּתְקָרְבִים אֶל רַבֵּנוּ זַ"ל מִתְגַּלָּה לוֹ הָאֱמֶת הַמָּרָה וְכוּ', וְטוֹפַחַת לוֹ עַל פָּנָיו וְכוּ', כִּי עַד עַכְשָׁו הוּא חָשַׁב שֶׁמִּי יוֹדֵעַ מִי הוּא וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי הַגְּדֻלּוּת וְהַיְּשׁוּת שֶׁלּוֹ וְכוּ', אֲבָל כְּשֶׁמִּתְקָרְבִים אֶל רַבֵּנוּ זַ"ל רוֹאִים אֵיךְ שֶׁהוּא כְּלוּם וְכוּ', וּמַתְחִיל לִרְאוֹת אֵיךְ שֶׁהוּא רָחוֹק לְגַמְרֵי וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה הוּא צָרִיךְ הַמּוֹן הִתְחַזְּקוּת, לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לִיפּוֹל בְּדַעְתּוֹ כְּלָל, וְלָכֵן זוֹ הַמַּעֲלָה שֶׁאָדָם לֹא מַטֶּה אֶת עַצְמוֹ וְיוֹדֵעַ אֶת הָאֱמֶת בְּאֵיזֶה מָצָב גָּרוּעַ הוּא נִמְצָא וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל עַל זֶה הוּא צָרִיךְ הַמּוֹן הִתְחַזְּקוּת.

אַשְׁרֵי מִי שֶׁמַּתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ זַ"ל וְאָז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אִם תִּרְאוּ פַּעַם יֶלֶד מְקַבֵּל, וּבָא וּמוֹדֶה לוֹ: 'אַבָּא תּוֹדָה', אֵיזֶה הַרְגָּשָׁה טוֹבָה זוֹ לְאַבָּא! מַה זֶּה גּוֹרֵם? שֶׁהָאַבָּא יֹאמַר, אֵיזֶה שִׂמְחָה וְאֵיזֶה תַּעֲנוּג יֵשׁ לִי מֵהַתּוֹדָה הַזּוֹ וּמֵהַכָּרַת הַטּוֹב הַזֶּה וּכְבָר יִרְצֶה לָתֵת לוֹ עוֹד מַשֶּׁהוּ לִשְׁמֹעַ שׁוּב אֶת הַתּוֹדָה הַזּוֹ, מְמַיֵּלָא זֶה מוֹסִיף אַהֲבָה וְקֶשֶׁר נִפְלָא בֵּינֵיהֶם, כִּי הַיֶּלֶד מַרְגִּישׁ אֶת הָאַהֲבָה שֶׁל הָאַבָּא, וְהָאַבָּא מַרְגִּישׁ אֶת הַהַעֲרָכָה שֶׁל הַבֵּן, זֶה מְחַבֵּר בֵּינֵיהֶם.

כֵּן הַדָּבָר בֵּין אָדָם לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, אִם אַתָּה נוֹתֵן תּוֹדָה אֲפִלּוּ עַל הַדְּבָרִים הַקְּטַנִּים, אַף שֶׁחָסֵר לְךָ מִצַּד אַחֵר הַרְבֵּה אַתָּה לֹא נִמְנָע מִלֹּתֵּת תּוֹדָה עַל מַה שֶּׁכֵּן יֵשׁ לְךָ. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אוֹמֵר כְּבָיכוֹל לְפָמַלְיָא שֶׁל מַעְלָה: הַבִּיטוּ וּרְאוּ אֵיזֶה בֵּן אוֹ בַּת חֲבִיבִים שֶׁיֵּשׁ לִי, שֶׁמּוֹדֶה לִי עַל כָּל פֶּרֶט וּפֶרֶט שֶׁל הַחַיִּים, הוּא לֹא כָּזֶה צַר עַיִן שֶׁמַּתְנֶה אֶת הוֹדָאָתוֹ בְּרִבּוּי טוֹבָה דַּיְקָא, רַק מוֹדֶה עַל כָּל דָּבָר וְעַל כָּל פֶּרֶט שֶׁל הַחַיִּים, הָבָה נִתֵּן לוֹ הַרְבֵּה וְנִרְאֶה אֵיךְ שֶׁיִּשְׂבַּח אָז... זוֹהִי הַמִּדָּה הַמְּשֻׁבַּחַת שֶׁל הַכָּרַת הַטּוֹב, לְהַכִּיר טוֹבָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מַמָּשׁ עַל כָּל פֶּרֶט וּפֶרֶט שֶׁל הַחַיִּים, וְלֹא לַחֲשֹׁב שֶׁמַּגִּיעַ לִי.

יְמֵי חֲנֻכָּה בִּכְלָל, וְשַׁבָּת חֲנֻכָּה בִּפְרָט, הֵם מַתָּנָה שֶׁקִּבַּלְנוּ מֵהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ אוֹר שֶׁגָּזַלְנוּ כְּבָיכוֹל מֵהָעוֹלָם הַבָּא, וְהוֹרַדְנוּ לְעוֹלָם הַזֶּה. כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ אַחַר הַנֵּס "לְשָׁנָה אַחֶרֶת קְבָעוּם בְּהַלֵּל וְהוֹדָאָה", וְכֵן אֲנַחְנוּ אוֹמְרִים בְּנֻסַּח 'עַל הַנִּסִּים', "וְקָבְעוּ שְׁמוֹנַת יְמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לִשְׁמְךָ הַגָּדוֹל", הַלָּשׁוֹן "קָבַע" זֶה גַּם לָשׁוֹן שֶׁל גְּזֵלָה (רַבֵּנוּ אוֹמֵר בְּלִקּוּטֵי מוֹהֲרַ"ן ח"א רפ"ד, שֶׁקָּבַע' הוּא לְשׁוֹן גְּזֵלָה. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב "וְקָבַע אֶת קִבְעֵיהֶם נָפֶשׁ", וּמְפָרֵשׁ שָׁם מַה שֶּׁשּׁוֹאֲלִים לָאָדָם - 'קָבַעְתָּ עִתִּים לַתּוֹרָה'? - הַאִם גָּזַלְתָּ זְמַן לִלְמֹד?, כִּי בֶּאֱמֶת צָרִיךְ לִגְזֹל עִתִּים לַתּוֹרָה, כִּי לֹא כָּל אֶחָד מְסֻגָּל לִקְבֹּעַ מַמָּשׁ זְמַנִּים קְבוּעִים וּמְסֻדָּרִים, אֲבָל שֶׁיִּהְיֶה גַּזְלָן, וְיִהְיֶה קָבוּעַ בְּעַצְמוֹ לִגְזֹל זְמַנִּים לַתּוֹרָה). זֶה כַּוָּנַת חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים 'קָבְעוּ יָמִים אֵלּוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל', הַיְנוּ שֶׁכְּבָיכוֹל הֵם גָּזְלוּ אֶת הַיָּמִים הָאֵלּוּ מֵהָעוֹלָם הַבָּא. וּכְמוֹ שֶׁרַבֵּנוּ אוֹמֵר בַּתּוֹרָה בְּלִקּוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֵלֶק ב' סִימָן ב', שֶׁהִיא תּוֹרָה הַמְיֻחֶדֶת לִימֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוֹשִׁים: 'יְמֵי חֲנֻכָּה הֵם יְמֵי הוֹדָאָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: 'וְקָבְעוּ שְׁמוֹנַת יְמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל' וְכוּ', 'וִימֵי הוֹדָאָה זֶה בְּחִינַת "שַׁעֲשׁוּעַ עוֹלָם הַבָּא", כִּי זֶה עִקַּר שַׁעֲשׁוּעַ עוֹלָם הַבָּא - לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לִשְׁמוֹ הַגָּדוֹל יִתְבָּרַךְ וּלְהַכִּיר אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁעַל יְדֵי זֶה סְמוּכִים וּקְרוֹבִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל מַה שֶּׁיּוֹדְעִין וּמַכִּירִין אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּיוֹתֵר, סְמוּכִים אֵלָיו בְּיוֹתֵר וְכוּ'. וְזֶה דָּבָר נִפְלָא מְאוֹד, שֶׁבְּכָל מִלָּה שֶׁאָדָם נוֹתֵן תּוֹדָה לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הוּא נַעֲשֶׂה יוֹתֵר וְיוֹתֵר קָרוֹב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

הַלְוַאי הָיוּ לִי עוֹד...

"אֵינִי יָכוֹל יוֹתֵר", לָחַשׁ הַיְּהוּדִי מִתּוֹךְ כְּאֵב צָרוֹתָיו, "אֲנִי מַרְגִּישׁ שֶׁנִּשְׁמָתִי פּוֹרַחַת", אָמַר לְזוּגָתוֹ שֶׁהַקְשִׁיבָה, וַעֲצָתָהּ בְּפִיהָ.

אוֹתוֹ יְהוּדִי סָבַל יִסּוּרִים גְּדוֹלִים, אֲשֶׁר אֵין לְתָאֵר וּלְשַׁעֵר כְּלָל, הָיָתָה לוֹ עֲנִיּוּת, חוֹבוֹת, עֶגְמַת נֶפֶשׁ מֵהַיְלָדִים, כֻּלָּם דִּבְּרוּ עָלָיו כָּל דָּבָר אָסוּר, סָבַל חֶרְפַּת רָעָב וְכוּ', עַד שֶׁהִתְפּוֹצֵץ לִבּוֹ מִצַּעַר. יוֹם אֶחָד אָמַר לְאִשְׁתּוֹ אֶת הַדְּבָרִים הַנַּ"ל, שֶׁמַּשְׁמָעוּתָם שֶׁאֵינֶנּוּ מְסֻגָּל יוֹתֵר... עָנְתָה לוֹ אִשְׁתּוֹ: "הִנֵּה יֵשׁ חָכָם גָּדוֹל, וְרַבִּי שְׁלוֹם שַׁרְעַבִּי שְׁמוֹ [הָרַשַׁ"ש], לֵךְ אֵלָיו"... אוֹתוֹ חָכָם הָיָה דָּבוּק בְּהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, מְיַחֵד יְחוּדִים קְדוֹשִׁים, וְכָל הַיּוֹם יָשַׁב בְּחַדְרוֹ וְלָמַד תּוֹרָה בְּהַתְמָדָה רַבָּה.

הֶחְלִיט הַיְּהוּדִי לָלֶכֶת אֶל הָרַשַׁ"ש, וּבְרֹב שִׁבְרוֹנוֹ וּבְמַר לִבּוֹ נִגַּשׁ לְחַדְרוֹ שֶׁל הָרַשַׁ"ש הַקָּדוֹשׁ שֶׁהָיָה לוֹמֵד שָׁם וּמְחַדֵּשׁ חִדּוּשִׁים, וְנָקַשׁ עַל הַדֶּלֶת. הָרַבָּנִית פָּתְחָה אֶת הַדֶּלֶת, וְאָמְרָה לוֹ: "שֵׁב כָּאן וְהַמְתֵּן עַד שֶׁיִּסַּיֵּם הַצַּדִּיק לִלְמֹד, כִּי אֵינִי יְכוֹלָה לְהַפְרִיעוֹ בְּאֶמְצַע לִמּוּדוֹ"...

יָשַׁב הַיְּהוּדִי, וּמֵרֹב צַעַר וְדַכְדּוּךְ אָמַר לְעַצְמוֹ: אִם הֶחָכָם הַזֶּה אֵינוֹ עוֹזֵר לִי, נִשְׁמָתִי פּוֹרַחַת מֵרֹב צָרוֹת... וְתוֹךְ כְּדֵי שֶׁיָּשַׁב - נִרְדַּם, וְהִנֵּה הוּא רוֹאֶה בַּחֲלוֹמוֹ שֶׁהוּא נִמְצָא בְּשָׂדֶה עֲנָק פָּתוּחַ, וּמַתְחִיל לֵילֵךְ קְדֵימָה בְּלִי סוֹף, וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ אֵיךְ לַחֲזֹר, וְתוֹךְ כְּדֵי הֲלִיכָתוֹ שָׁמַע, שֶׁמַּגִּיעוֹת עֲגָלוֹת עֲגָלוֹת, וּבָהֶן מַלְאָכִים שׁוֹנִים - מַלְאָכִים שְׁמֵנִים, מַלְאָכִים לְבָנִים וְכוּ', וְאַחַר כָּךְ רָאָה עֲגָלוֹת וּבָהֶן מַלְאָכִים חִוְּרִים וְסוֹמִים וְכוּ' וְכוּ', וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ לְהֵיכָן הוֹלְכִים, הוּא הוֹלֵךְ קְדֵימָה וְגַם הֵם מַמְשִׁיכִים...

אַחַר כָּךְ עָבְרוּ עֲגָלוֹת עִם מַלְאָכִים שְׁחוֹרִים וּשְׁמֵנִים וְכוּ', וְחָשַׁשׁ וְהָיָה יָרֵא מְאֹד, וְאַחַר כָּךְ הִגִּיעוּ עֲגָלוֹת עִם מַלְאָכִים קְטַנְטַנִּים, חִוְּרִים, סוֹמִים, אִלְּמִים, שְׁחוֹרִים, וְנָסְעוּ כֻּלָּם קְדֵימָה, וְהוּא הוֹלֵךְ וְהוֹלֵךְ וְכוּ', עַד שֶׁהִגִּיעַ לְאֵיזֶה מָקוֹם, וְהָיוּ שָׁם מֵאוֹזְנַיִם גְּדוֹלִים, וְכֻלָּם עָצְרוּ.

שָׁאַל הַיְּהוּדִי: "מַה זֶּה?" וְעָנוּ לוֹ: "כָּאן זֶה הַבַּיִת דִּין שֶׁל מַעְלָה, וְדָנִים אֶת הָאָדָם מָה עָשָׂה". וְשָׁאַל: "אֶת מִי דָּנִים עַכְשָׁו?" וְעָנוּ לוֹ: "אוֹתְךָ". הִנִּיחוּ עַל כַּף מֵאוֹזְנַיִם אַחַת אֶת הַמַּלְאָכִים הַלְּבָנִים, וּמִי הֵם הָיוּ? כָּל הַמִּצְווֹת שֶׁעָשָׂה וְכוּ', וְהַמַּלְאָכִים הָרָזִים סָמְלוּ אֶת כָּל הַתְּפִלּוֹת שֶׁלֹּא בְּכַוָּנָה, וְכָל הַמִּצְווֹת שֶׁאֵינָן כָּרָאוּי, וְהֵם הָיוּ עַל כַּף מֵאוֹזְנַיִם אַחַת, וְעַל כַּף הַמֵּאוֹזְנַיִם הַשֵּׁנִית: מַלְאָכִים שְׁחוֹרִים וּשְׁמֵנִים - עֲבֵרוֹת גְּדוֹלוֹת, וְהַמַּלְאָכִים הַשְּׁחוֹרִים הַקְּטַנִּים אֵלּוּ הָיוּ הַשְׁגָּגוֹת וְכוּ', וְהִנֵּה הִכְרִיעוּ הַמַּלְאָכִים הַשְּׁחוֹרִים...

בְּעוֹדוֹ עוֹמֵד בְּפַחַד וְרוֹאֶה שֶׁכַּף הַמֵּאוֹזְנַיִם שֶׁל הַשְּׁחוֹרִים הִכְרִיעָה אֶת הַלְּבָנִים, לְפֶתַע יָצָא כָּרוּז מִבֵּית דִּין שֶׁל מַעְלָה, שֶׁאָמַר: "רָגַע, הָבִיאוּ אֶת הַיְסוּרִים שֶׁלּוֹ"... הֻחְלוּ לְהָבִיא אֶת יְסוּרָיו, אֲשֶׁר כָּאֲמוּר, עָבְרוּ עָלָיו בַּחַיִּים כָּל כָּךְ הַרְבֵּה צָרוֹת, יְסוּרִים וּמְרִירוּת, וְהִנִּיחוּ עַל הַמֵּאוֹזְנַיִם שֶׁל הַמַּלְאָכִים הַלְּבָנִים, וְאַט אַט הֵבִיאוּ שַׁקִּיּוֹת עֲמוּסוֹת עִם צָרוֹת וְיִסּוּרִים שֶׁסָּבַל, וְהֻחֲלוּ לְהַכְרִיעַ וּלְהַכְרִיעַ, אֲבָל הָיָה עוֹד מְעַט לְטוֹבַת הַמֵּאוֹזְנַיִם שֶׁל הַשְּׁחוֹרִים, וְשָׁאֲלוּ: "זֶהוּ זֶה?!" וְעָנוּ בְּחִיּוּב... "עַכְשָׁו צְרִיכִים לָדוּן"...

בְּשָׁמְעוֹ זֹאת הֵחֵל הַיְּהוּדִי לִצְעֹק בְּאֶמְצַע הַשֵּׁנָה: **"אוֹי, עוֹד יְסוּרִים, עוֹד יְסוּרִים, הַלְוַאי הָיוּ לִי עוֹד מְעַט יְסוּרִים!"**... וְתֵכֶף כְּשֶׁצָּעַק, הַרַבָּנִית יָצְאָה, וְרַבִּי שָׁלוֹם שַׁרְעַבִּי תִּפְסוֹ, וּשְׁאָלוֹ: "מָה אִתְּךָ?! מָה אַתָּה צוֹעֵק?!" וְהִתְעוֹרֵר מֵהַשֵּׁנָה, וְשָׁכַח שֶׁיּוֹשֵׁב בַּחוּץ וּמַמְתִּין לָרַב שֶׁיְּקַבְּלוֹ, כִּי נִרְדַּם תּוֹךְ כְּדֵי הַמְתָּנָה... וּמִשֶּׁהִתְעוֹרֵר נוֹכַח שֶׁהָיָה הַכֹּל חֲלוֹם, אֲזַי נִבְהַל מְאֹד. שְׁאָלוֹ רַבִּי שָׁלוֹם שַׁרְעַבִּי זי"ע: "מָה אַתָּה רוֹצֶה מִמֶּנִּי?!" וְעָנָה: **"רַבִּי, אֵינֶנִּי רוֹצֶה כְּלוּם, אֲנִי שָׁב הַבַּיְתָה, אֵין לִי יְסוּרִים"**... כִּי רָאָה מַהִי מַעֲלַת הַיְּסוּרִים, אֲשֶׁר מְמָרְקִים גּוּפוֹ שֶׁל אָדָם, וַהֲרֵי הֵם לְכַפָּרַת עֲוֹונוֹת.

הֲלָכָה לְמַעֲשֶׂה: כְּשֶׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם צָרוֹת וְיִסּוּרִים שׁוֹנִים וּמְשֻׁנִּים, עָלָיו לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, וְלָדַעַת שֶׁהַכֹּל הוּא לְכַפָּרַת עֲוֹונוֹת, וּלְטוֹבָתוֹ הַנִּצְחִית, וְעָלָיו רַק לְהִתְחַזֵּק בֶּאֱמוּנָה, תְּפִלָּה, תְּקוָה, וּבְטָחוֹן חָזָק!

(שיחות מוהר"ש, חלק י"ד, עמוד קס"ד)

סיפור לשבת

למשפחה!

קוֹנִים אוֹר

// הַחַג אֵינוֹ עוֹבֵר וְזֶהוּ

רַבֵּנוּ זַ"ל אָמַר פַּעַם (חַיֵּי מוֹהַר"ן סימן פ"ט) שֶׁאֵין הוּא אוֹתוֹ אָדָם שֶׁהָיָה לִפְנֵי שֶׁבָּא הַחַג, הַשַּׁבָּת וְכוּ', שֶׁבְּכָל אֵלּוּ הַזְּמַנִּים הוּא בָּא עַל הַשָּׂגָה וְדַעַת חֲדָשָׁה לְגַמְרֵי.

כֵּן צָרִיךְ לִהְיוֹת אֵצֶל כָּל אָדָם, הַחַג אֵינוֹ עוֹבֵר וְזֶהוּ, מְחַכִּים לְשָׁנָה הַבָּאָה... **כָּל חַג וְכָל זְמַן יֵשׁ בּוֹ עִנְיָן מְיֻחָד שֶׁאִפְשָׁר לְקַחַת מִמֶּנּוּ, לְהִתְחַזֵּק עִם זֶה בְּכָל הַשָּׁנָה כֻּלָּהּ.**

// לִקְנוֹת לְעַצְמֵנוּ חַיִּים טוֹבִים

כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ קִנְיָן אֵצֶל הַסְּטָרָא אַחֲרָא, מַה שֶּׁכָּתוּב אֵצֶל הָמָן "רֹב בָּנָיו וְקִנְיָנָיו", שֶׁמְּנַסֶּה בְּכָל מִינֵי אֶפְנַיִם לִקְנוֹת אֶת הָאָדָם, וְלִמְכֹּר לוֹ כָּל מִינֵי הַבְלִים וְדִמְיוֹנוֹת, בְּכָל מִינֵי פִּתּוּיִים. כָּכָה זֶה לְעֻמַּת זֶה יֵשׁ **קִנְיָנִים שֶׁמְּקַבְּלִים מֵהַשָּׁמַיִם, אֶפְשָׁרוּת לִקְנוֹת לְעַצְמֵנוּ חַיִּים טוֹבִים עִם כָּל מִצְוָה, תְּפִלָּה, לִמּוּד תּוֹרָה וְכוּ' שֶׁאָנוּ עוֹשִׂים,** כָּל חַג שֶׁמַּגִּיעַ - אֲנַחְנוּ קוֹנִים לְעַצְמֵנוּ אֶת הַיָּמִים הַקְּדוֹשִׁים הָאֵלּוּ.

// הַהֶאָרָה שֶׁנִּנְקַח אִתָּנוּ

הַהֶאָרָה הַמְיֻחֶדֶת שֶׁל יְמֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוֹשִׁים שֶׁנִּנְקַח אִתָּנוּ לְכָל הַשָּׁנָה, הוּא **לְהִתְרַכֵּז בַּחֲסָדִים וְרַחֲמִים שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה אִתָּנוּ, גַּם אִם יֵשׁ דְּבָרִים שֶׁאֲנַחְנוּ עֲדַיִן צְרִיכִים בָּהֶם יְשׁוּעָה,** נְקַבֵּל אוֹתָהּ עַל יְדֵי שֶׁנְּנַצְמֵצֵם אֶת הַמּוֹחַ שֶׁלָּנוּ לְהִתְרַכֵּז בַּטּוֹב, נוֹדֶה לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל הַיְשׁוּעוֹת שֶׁיֵּשׁ, וּנְבַקֵּשׁ עַל הָלְאָה, זֶה הַמַּפְתֵּחַ!

דפוס צבעים אמיתיים

לזכות ולרפואת ר' **שלמה ברוך** בן **רבקה** הי"ו

לעילוי נשמת הב' **יעקב מאיר** ז"ל בן יבלחט"א **ישראל אהרן** הי"ו

לזכות **חיה שרה** בת **שבע**

ניתן לשמוע את שיעורי מורינו הרה"צ שליט"א:
בארץ ישראל: 077-2233-223, בארה"ב: 845-510-6314

לקבלת הגליון באימייל מדי שבוע: BRESLEV.SHELY@GMAIL.COM

להשתתפות בזכות הגדולה בהדפסת והפצת הגיליון

בהעברה בנקאית: ע"ש "ידידי עיר ברסלב"

בנק מרכנתיל, סניף: 725 מספר חשבון: 26437

בנדרים פלוס: קופת "ידידי עיר ברסלב"

לציין בהערה: עבור גיליון בהיכלו